

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 22 -03- 2019		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa	UP/II-034-02/17-01/556	
Ur. broj:	383-01/19-15	

Poslovni broj: UsII-121/19-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, Lidije Rostaš-Beroš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskih voda, pravne osobe za upravljanje vodama, Ulica grada Vukovara 220, Zagreb, kojeg zastupa generalni direktor mr. sc. Zoran Đuroković, dipl. ing. građ., protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, koju zastupa predsjednik Goran Matešić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Zajednice ponuditelja Vuka d.d., S. Radića 8, Osijek i Binđo d.o.o., Majdekova 17, Ivanić Grad, radi javne nabave, na sjednici održanoj 28. veljače 2019.

riješio je

Nastavlja se postupak s kojim je ovaj sud zastao rješenjem poslovni broj: UsII-280/17-2 od 9. studenoga 2017.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Tužba se usvaja.

Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/17-01/556, URBROJ: 354-01/17-8 od 14. rujna 2017.“

Obrazloženje

Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave označenim rješenjem poništila je Odluku o odabiru KLASA: 325-02/17-11/15, URBROJ: 374-1-4-17-18 od 28. srpnja 2017. i otvoreni postupak javne nabave te naložila naručitelju da žalitelju nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kuna.

Tužitelj je 25. listopada 2017. protiv tuženice podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost njenog rješenja.

Kako je ovaj sud podnio Ustavnom sudu Republike Hrvatske zahtjev za ocjenu suglasnosti članka 434. i članka 435. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. - dalje u tekstu: ZJN 2016) s člancima 3., 5., 14., 18., 29., 117. i 118. Ustava Republike Hrvatske, rješenjem ovog suda poslovni broj: UsII-280/17-2 od 9. studenoga 2017. zastalo se s pokrenutim postupkom u skladu s odredbom članka 37. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" 49/02. - pročišćeni tekst).

Odlukom Ustavnog suda broj: U-I-2911/2017 od 5. veljače 2019. odbijen je spomenuti zahtjev, stoga je odgovarajućom primjenom članka 45. stavka 5. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), po službenoj dužnosti doneseno rješenje o nastavku postupka.

Tužitelj u tužbi tvrdi da iz obrazloženja rješenja proizlazi da je tužitelj donio Odluku o odabiru na temelju zakonitog i pravilnog postupka javne nabave u kojem je zakonito isključio zainteresiranu osobu, a kao što to i sama tuženica utvrđuje. Nadalje tvrdi da mu je nejasno na koji način i na temelju koje zakonske odredbe je tuženica utvrdila i odlučila da je žalba osnovana i poništila predmetnu Odluku o odabiru, budući da je utvrdila da je tužitelj zakonito isključio zainteresiranu osobu, a što čini rješenje nezakonitim budući da se izreka rješenja ne može ispitati jer je obrazloženje rješenja u suprotnosti s izrekom. Nadalje smatra da je vezano uz poništenje odluke i predmetnog postupka javne nabave po službenoj dužnosti iz razloga što je tuženica utvrdila postojanje eventualne osobito bitne povrede postupka javne nabave, želi istaknuti da je takvo pravno shvaćanje tuženice nezakonito i pravno neutemeljeno.

Poziva se na odredbe članaka 220. i 221. Zakona o vodama za koji tvrdi da je pravni akt jednake pravne snage u odnosu na Zakon o javnoj nabavi koji smatra primarno procesni zakon, a ne supstancijalni zakon kojim se uređuje obavljanje određenih (posebnih) djelatnosti.

Tužitelj nadalje tvrdi da je predvidio mogućnost dokazivanja sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti i na drugi način, a ne samo izvatkom iz sudskog registra kako to pogrešno i restriktivno tumači tužena. Navodi da tuženica u granicama žalbenih navoda nije našla nezakonitost, već je osobito bitne povrede utvrdila po službenoj dužnosti, iz čega posljedično proizlazi da je žalba neosnovana i da je istu trebalo odbiti, a tek eventualno utvrđujući osobito bitnu povredu po službenoj dužnosti donijeti odluku u skladu sa zakonom. Tvrdi da se ne može smatrati da su troškovi žalbenog postupka bili opravdani, budući da je žalba trebala biti odbijena te posljedično tome da žalitelj ne bi imao pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti pobijano rješenje tužene Komisije.

Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da je žalitelj taj koji je inicirao predmetni žalbeni postupak te da, bez takve inicijative žalitelja, tuženica ne bi bila u mogućnosti kontrolirati provedeni postupak javne nabave po službenoj dužnosti. Tvrdi da bez izjavljene žalbe ne bi mogla poništiti nezakonitu odluku tužitelja te se poziva na stajalište ovog suda.

Tuženica nadalje ukazuje na odredbe članka 404. koji citira, kao i članke 256. i 257. ZJN 2016. Navodi da naručitelj može kao kriteriji za odabir gospodarskog subjekta (uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti) zahtijevati od gospodarskog subjekta da dokaže upis u odgovarajući registar u državi njegova poslovnog nastana, kao što je ovdje slučaj, ali da ne može kao uvjet minimalne razine sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti iz članka 257. stavka 1. ZJN 2016 odrediti da je gospodarski subjekt registriran za pojedinu djelatnost. Tvrdi da je na način propisan u točki 4.2. dokumentacije o nabavi naručitelj postupio protivno odredbi članka 257. ZJN 2016 te da je time počinio osobito bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN 2016.

Nadalje Komisija tvrdi da u postupcima javne nabave Zakon o javnoj nabavi predstavlja *lex specialis* u odnosu na druge zakone Republike Hrvatske te da je u predmetnom

slučaju ocjenjivala je li tužitelj dokumentaciju o nabavi sastavio u skladu s odredbama tog zakona koji izričito propisuje što se može tražiti kao uvjet profesionalne sposobnosti. Smatra da bi svako drugačije tumačenje imalo za posljedicu povredu načela zakonitosti. Poziva se na Direktivu 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća koja je implementirana u ZJN 2016. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Binđo d.o.o. iz Ivanić Grada dostavio je ovom sudu podnesak koji je nazvao odgovor na tužbu i u kojem u svoje ime odgovara na podnesenu tužbu. Međutim, iz spisa proizlazi da je Binđo d.o.o. iz Ivanić Grada (kao i Vuka d.d. iz Osijeka) član zajednice ponuditelja koji su podnijeli zajedničku ponudu, a ne ponuditelj koji je samostalno podnio ponudu i koji kao takav i sudjeluje u postupku. S obzirom na to da je zajednica ponuditelja jedan subjekt predmetne javne nabave te je kao takva legitimirana i na dostavljanje podnesaka u sudskom postupku, ovaj sud navedeni podnesak nije ni razmatrao.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama iz Zagreba (dalje u tekstu: Naručitelj) u Elektroničkom oglasniku Republike Hrvatske 28. travnja 2017. objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0008130, predmet nabave: nabava radova održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području broj 15. područje malog sliva Vuka, osim međudržavnih rijeka Drave i Dunava.

Dostavljene su dvije ponude i to ponuda ponuditelja Vodogradnja Osijek d.d. iz Osijeka te zajednice ponuditelja Vuka d.d. iz Osijeka i Binđo d.d. iz Ivanić-Grada.

Naručitelj je donio odluku o odabiru kojom je kao najpovoljniju odabrao ponudu zajednice ponuditelja Vuka d.d. iz Osijeka i Binđo d.d. iz Ivanić-Grada.

Neodabrani ponuditelj Vodogradnja Osijek d.d. iz Osijeka je izjavio žalbu povodom koje je tuženica osporavanjem rješenjem poništila Odluku o odabiru kao i postupak javne nabave.

U prvom redu valja navesti da je tužena Komisija postupala u skladu s odredbom članka 404. stavka 2. ZJN 2016 koja taksativno nabraja osobito bitne povrede postupka javne nabave. Naime, osobito bitne povrede postupka javne nabave predstavljaju povrede na koje, uz postupovne pretpostavke, Državna komisija po izričitoj odredbi Zakona pazi po službenoj dužnosti, neovisno o tome je li žalitelj u svojoj žalbi ukazao na takve povrede. Stoga je nejasno tužiteljevo osporavanje zakonitosti postupanja tuženice koja je po službenoj dužnosti utvrdila postojanje takve povrede.

Odredba članka 404. stavak 2. točka 7. ZJN 2016 propisuje da je počinjena osobito bitna povreda postupka javne nabave ako kriteriji za odabir gospodarskog subjekta nisu određeni u skladu s člancima 256.-259. tog zakona.

Iz spisa proizlazi, a što je utvrdila i tuženica, da je u predmetnom postupku javne nabave naručitelj kao uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti od gospodarskog subjekta zahtijevao da mora biti registriran za djelatnost propisanu člankom 220. točkom 3. Zakona o vodama (točka 4.2. Dokumentacije). Međutim, odredbom članka 257. stavka 1. ZJN 2016 jasno je propisano da javni naručitelj može zahtijevati da gospodarski subjekt dokaže upis u sudski, obrtni, strukovnih ili drugi odgovarajući registar u državi njegova poslovnog nastana, dok je popis relevantnih registara naveden u Prilogu XII. Zakona.

Po ocjeni ovog suda, tuženica je pravilno ocijenila da je navedeno traženje tužitelja u točki 4.2. Dokumentacije nezakonito, odnosno da nije u skladu s odredbom članka 257. ZJN 2016.

Isto tako, pravilno je ocijenila da se u postupcima javne nabave primjenjuju odredbe ZJN 2016 koji predstavlja lex specialis u odnosu na druge zakone Republike Hrvatske.

Slijedom navedenog Sud je, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu ocijenio rješenje tužene Komisije zakonitim te je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 28. veljače 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. jur., v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

